

ősz van - első rész

ősz van nyáron is
lehet máskor is
ha a belvilág finommá hangolt
állapotát megtalálja telt hulláma
az ősz nem kemény, mint a tél
mint a nyár, nem kegyetlen
elvágyódni vál', elválni vágy
szép kelleme lebben
- a légben fénykelméje redőt vet
az őszintére bontakozó fák köré
az ősz szín-terén hulló aranylevél
hintálva az égre ér -
az életet hagyja életben
a lelt éket; a lelket hagyja halni
a halál által az élettől elválni
az örök-hamvas létbe visszatalálni;
választ találni, a halállal odaadja
a lelt éket ahova való, való, vágyó, ahol jó, ahova indította atyja
nem a haláltól fázni, nem az élettől várni
ezt kínálja az ősz
hangulata győz
s hogy az ősz szépsége az elmúlásban
felzaklató, hogy milyen megnyugtató
mert benne a valódi épség; a létre fordulás van
hogya megérzed, miért jó
az élet nyugalma a haláltól tanulható

marad egy kép

egy ideje szinte márcsak a téli kopasz fák
őszinte szinte nyugtat meg
koronáikat ágaikkal az égbe kapaszkodják...
mára érteni vélem hogy talált meg
mindent, istent a mindenkori alkotó egy természeti képben
miután már eleget kereste az emberben